

Zsömle kutya és a szeretet.

(Varga Tímea 1.c osztályos tanuló története)

Ezt a történetet anyukám vetette papírra, mert sajnós első osztályosként még nem tudok írni.

Van egy kutyusunk, Zsömle, ő befogadott kutyus és több mint 3 éve van velünk. Nagyon érzékeny lelkületű, barátságos kutya, mindenkire nagyon jó szándékkal közelít.

Történt egyszer, hogy Zsömle kutyus anyuka lett, született egy fia, akit én (Tími) Kiflinek neveztem el.

Ha már mamája Zsömle, mi más lehetne ő, mint Kifli, hiszen tacsó keverék kutyusként elég hosszúkas termetű.

Akkoriban élt velünk két cicus, akik sajnós azóta már nincsenek velünk. A cicusok még kölykök voltak, akikkel Zsömle már a vemhessége alatt is anyáskodóan bánt. Rendszeresen tisztogatta, szeretgette őket, esze ágában sem volt kergetni a cicákat. Játék során is nagyon gyengéden bánt velük. A cicák közül a fehér, akit Tejfölnek hívtak, megérezvén, hogy Zsömle anyuka lett, rendszeresen odabújt a kutyushoz és szopizni akart. Csodák csodájára ezt Zsömle kutyus nem utasította el, hanem őt is kölyökként szerette és szoptatta. Mondanom sem kell, milyen furcsa, egyben megható látványt nyújtott a kutya mama- cica kölyök alkotta vegyes család.

Ez még azonban semmi. Amikor Tejföl cica lett anyuka, és kölyköket hozott a világra, Zsömle teljesen magáénak érezte őket. Olyannyira, hogy együtt melegítették a pici cicusokat a kutyaházban. Zsömle mellszélességgel védte, óvta őket.

Ebből is látszik milyen melegszívű, jó szándékú kutyusunk van. Azóta még egy kutyust örökbe fogadtunk, az ő neve Brúnó és ugyanilyen okos, szerető állat, mint Zsömle. Igazi házi kedvencek ők!